

resultat, at der her i Landet er 552,000 Personer, der tilhøre Familier, hvis økonomiske Stilling kan siges at være betrygget. Alle de øvrige, i alt 2,208,000, ere Personer, hvis økonomiske Stilling maa siges at være saa usikker, at hvis der tilstøder Sygdom, Arbejdsløshed eller andet Uheld, kunne de komme til at trænge til social Hjælp, ligesom de ogsaa maa siges at være saa uheldigt stillede i økonomisk Henseende, at de ikke kunne lægge tilstrækkeligt til Side, naar de skulle opfylde deres Forpligtelser som Familieforsørgere og selv sikre deres Alderdom.

Saadan er Rubins Betragtning paa dette Omraade. Og han siger saa videre, at naar vi paa den Maade faa 2,2 Mill. danske Medborgere, som ere saa uheldigt stillede i økonomisk Henseende, og saa tage det største Tal — altsaa det alt for store Tal — for Statens sociale Udgifter af 22 Mill. Kr., saa bliver det 10 Kr. pr. Individ, Staten ofrer til Fordel for de Befolkningslag, som ere saa uheldigt stillede i økonomisk Henseende, at de kunne komme til at trænge til Hjælp gennem den sociale Lovgivning.

Man har ogsaa søgt at mistænkeliggøre den sociale Lovgivning i den senere Tid ud fra det Synspunkt, at de mere velstillede Befolkningslag bleve flaaede til sidst til Fordel for de i økonomisk Henseende uheldigt stillede, og det var da interessant at se, fra hvilke Befolkningslag man tager de Penge, som anvendes til de sociale Udgifter. Vi have desværre ingen Opgørelse derfor her i Danmark, men, som jeg vist nævnte i min forrige Tale, har en Professor i „Annalen des deutschen Reiches“ i en Artikel, som findes refereret i „National-økonomisk Tidsskrift“, opgjort, at den Del af Befolkningen i Tyskland, hvis Indtægt er under 1,500 Mk., betaler af samtlige Skatter til det tyske Rige og Enkeltstaterne og Kommunerne en Trediedel. Se, hvis man nu gjorde op her i Landet, hvilken Del af den danske Stats Indtægter der gennem direkte og navnlig gennem indirekte Skatter opkræves af de 2,208,000 Personer her i Landet, hvis økonomiske Stilling ifølge Rubins Opgørelse maa siges ikke at være betrygget, vil man ganske sikkert komme til det Resultat, at disse 2,208,000 betale langt mere end det, Staten ofrer paa sociale Formaal. Men det synes mig, at de Befolkningslag, der kæmpe med økonomiske Bekymringer, og som i alt Fald ere stillede saaledes, at de hvert Øjeblik ved et alvorligt Uheld kunne blive i høj Grad uheldigt stillede i økonomisk Henseende, have Krav paa, at de Skatter, som Staten opkræver hos dem, ogsaa anvendes til

sociale Reformere. Og der er ikke den mindste Sandhed i en Paastand om, at det er de velhavende, som betale de Penge til Statskassen, som gaa ud til sociale Reformere. Nej, selve de Befolkningslag, som trænge til sociale Reformere, maa indbetale til Staten rigeligt det, som gaar ud igen til sociale Reformere, og der bliver derfor ikke givet dem noget, de have ikke noget at takke de velhavende for, tværtimod, de maa bidrage ogsaa til de Udgifter, som det var rimeligt, at de velhavende Befolkningslag vare ene om. For naar vi skulle have en Overskudskraft til store Militærudgifter og lignende, var det rimeligt at opkræve Midlerne dertil hos de velhavende Befolkningslag. Jeg kan med det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) sige: Lad den høje Lensadel betale dem! Lad Millionærerne, de toldbeskyttede Fabrikanter, som tjene Millioner mere her i Landet efter den sidste Toldlov, end de kunde tjene før den, komme til at betale Skat til Militærudgifterne tilligemed Lensadelen. Jeg vil følge det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds i at afkræve Lensadelen Skat til Militærvæsenet; giv mig saa Haanden paa, at De vil være med til at opkræve noget hos de Fabrikanter, som tjene 50—100,000 Kr. og mere paa Toldbeskyttelsen. Mer lad os ikke sige, at de velhavende blive flaaede til Fordel for de ubemidlede gennem Statens sociale Udgifter, thi det er paa ingen Maade Sandhed. Tværtimod er det de ubemidlede Befolkningsklasser, der paa dette som paa andre Omraader maa bære de velhavende paa Ryggen.

Man har ogsaa i den senere Tid talt om, at Lønningslovene havde deres store Skyld i Underskuddet. Ja, naturligvis have de ligesom alle andre Udgifter medvirket til Underskuddet, alle Udgifter, selv de nødvendigeste, medvirke til Underskuddets Fremkomst. Men ligesom vi ere blevne enige om, at paa de sociale Udgifters Omraade kunde der ikke have været sparet, og skal der heller ikke spares i Fremtiden — derom er jeg enig med den højtærede Finansminister —, lad os saa se, om der kunde have været sparet paa Lønningslovenes Omraade. Ja, der kunde have været sparet noget paa Lønningslovenes Omraade: Vi fra det radikale Venstres Side have jo stemt mod Officersløningerne, og i alt Fald, Lønningerne til de højere Officerer kunde da have været sparet. Vi have stemt mod Forhøjelsen af Amtmandslønningerne og andre Lønningsforhøjelser til højere lønnede Embedsmænd. Her kunde maaske have været sparet noget. Men se